

Bilag 4.

Arbejds- og Socialministeriet.

København, den 10. Juni 1942.

Hoslagte fra Amtsrådsforeningen i Danmark modtagne Skrivelse med Bilag af 6. d. M. vedrørende det for Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Forsorsgsloven skal man efter Foreningens Anmodning herved fremsende til Udvalget.

Under Henviisning til det i Amtsrådsforeningens Skrivelse samt i de som Bilag medfulgte Afskrifter af Udtalelser fra Amtsfuldsmægtigene Lorck-Madsen og Bianco Boeck anførte finder Ministeriet Anledning til at bemærke følgende:

Med Hensyn til Fuldmægtig Boecks Bemærkninger om, at Forslaget til § 30 burde give Adgang til at kræve Arbejde af alle arbejdsføre understøttede, skal man henvise til Lovforslagets Bemærkninger, hvoraf det fremgaar, at dette Spørgsmaal har været indgaaende drøftet i Udvalget om Ændringer i den sociale Lovgivning.

Naar dernæst Fuldmægtig Boeck anfører, at Fristen for Stiftelse af Opholdskommuneforpligtelsen ved Forslagets § 60 udvides fra 6 til 7 Maaneder efter Hjælpens Ydelse i Fraflytningskommunen, maa dette bero paa en Misforstaaelse. Medens det efter den gældende Regel i § 60, Nr. 5, kræves, at der er udbetalt Hjælp i Fraflytningskommunen i de sidste 3 Maaneder før Flytningen, og at der derefter inden 3 Maaneder efter Flytningen tilstaaes Hjælp i Tilflytningskommunen, gaar den foreslaaede Regel i § 60, nyt Stk. 3, ud paa, at der mellem Udbetaling af Hjælp i Fraflytningskommunen og i Tilflytningskommunen ikke maa ligge et længere Tidsrum end 4 Maaneder. 3 Maaneders Fristen i 2det Pkt. i den foreslaaede nye Bestemmelse angaar ikke Spørgsmaalet om Stiftelse af Opholdskommuneforpligtelse, men derimod Spørgsmaalet om, hvor længe en allerede stiftet Forpligtelse vedvarer.

Med Hensyn til § 62, Stk. 2, maa det indrømmes, at Bestemmelsen *kan* læses saaledes, at Medlemsbidragene ikke er Genstand for Refusion. Efter Ministeriets Formening vil der dog næppe være nogen større Fare for en saadan Misforstaaelse, og Forholdet vil i hvert Fald blive nøje præciseret i det Cirkulære, der maa udstedes, naar Forslaget maatte blive vedtaget.

Med Hensyn til § 293 vil Fuldmægtig Boeck foretrække, at man straks ved Regnskabsaarets Begyndelse kendte det Beløb, der kan anvendes til Tillægshjælp. Dette lader sig imidlertid ikke gøre, fordi Beløbet, hvad der er meget vigtigt, skal staa i Forhold til den Trang, der i Kommunen paa det paagældende Tidspunkt maa antages at være til denne Hjælp. Arbejdsløsheden er jo meget vekslende fra Aar til Aar, og det er derfor aldeles nødvendigt at knytte Beregningen af Beløbet til Forholdene i selve det Aar, det drejer sig om. Som der imidlertid er redegjort for i Bemærkningerne, kan Kommunen efter hver Maanedes Udløb faa foreløbig Oplysning om de Forhold, der danner Grundlaget for Raadighedsbeløbets Beregning, og Bestemmelsen kan formentlig herefter ikke antages at ville volde større Vanskeligheder paa dette Punkt.

Medens Fuldmægtig Boeck ikke i øvrigt udtaler noget om, at Forslaget til § 293 skulde være særlig byrdefuldt for de kommunale Raad, er Fuldmægtig Lorck-Madsen meget betænkelig ved de Opgaver, man ved denne Regel tillægger Amtsrådene for det Tilfælde, at Hjælpen ikke holdes inden for de fastsatte Grænser, og Amtsrådsforeningen udtaler i sin Skrivelse udtrykkelig, at disse Opgaver vil kunne blive meget byrdefulde for Amtsrådene baade arbejdsmæssigt og økonomisk.

Ministeriet kan imidlertid ikke finde, at den foreslaaede Bestemmelse vil medføre saa store Betæneligheder. I det overvejende Antal Tilfælde vil det af Kommunens Regnskab fremgaa, at Beløbet ligger inden for den fastsatte Grænse, og dermed er Sagen for disse Kommuners Vedkommende i Orden. I de Til-